

pesmice „Venetianer Trias“ po smrti Prešernovi izročil vredniku „Novic“, ki je njega v bolezni večkrat obiskaval in mu v potrebi na pomoč bil, nikakor ni bil mož za tak Auto da Fè. In kdo drug bi bil to storil? in na dvorišču v Kranji! polnem nevarnosti ognja. Naj ga imenuje, kdor ga vé, in pové, kje se je na grmado djala zapuščina, da bode konec besedi; saj ni to še tako dolgo. Kdor bi bil to storil, pokončal bi bil gotovo tudi „Benečansko“, pa je ni. Zato se nam le tendenciozna pravlica to zdi, in temveč, ker se dobro vé, da Prešerin svojih del ni skrival in tudi taka je rad dajal iz roke v roko, ki je ni hotel natisu izročiti; znano je pa tudi, da zadnja leta se pevec naš ni dosti več vsedal na Pegaza. (Kon. prih.)

Poziv in prošnja do slovenskih pisateljev.

Trdinove „zgodovine slovenske“ 3. pòla se tiska; Erbenov spis o kranjski in koroški deželi in letno Matičino sporočilo o 2. društvenem letu pojedeta kmalu v tiskarnico. Imenovane knjige dobé udje za 1865. leto. — Da se določi, kaj izdá Matica za 1866. leto, obrača se Matičin odbor do slovenskih pisateljev z uljudno prošnjo, naj oni, ki imajo izgotovljen kakov rokopis, kterege more Matica po 2. §. svojih pravil izdati, ga odboru kmalu pošljejo.

Iz slov. Matice odbora v Ljubljani 1. maja 1866.

Dr. Lovro Toman, predsednik.

Anton Lézar, odbornik in tajnik.

Gazela.

Na zemljo luna svitle žarke lije,
Naravo mlado sladki pokoj krije,
Premilo slavec v vrtilčku prepeva.
Iskrenih glasov čarne melodije
Šumijo v krogu jasnega večera;
Odpró se viri rajske poezije,
V radost nadzemsko je srcé vtopljeno:
Ker pomlad nova tudi njemu klije.

J. Cimperman.

Dopisi.

Iz Kastva 24. aprila. — č. — 7. dan t. m. smo volili novega glavarja, vrednega in poštenega gosp. Ant. Rubešo, domačega moža, dobro znanega po vsej Kastavščini zarad njegove dobrote. Bog nam ga dolgo živi! Od njega smejo Kastavci pričakovati boljših časov. Ta mož je poln narodnega duha in vès vnet je za vse, kar je národnega. Upati smemo, da bo postavil konec šopirni talijanščini in tudi nemščini v glavarstvu, in da se več ne bo videlo „Avviso“ po Kastavščini, ampak domači slovanski „razglas.“ Tako bo narodni jezik dobil mesto, ktero mu po pravici gré. Bog daj srečo!

Iz Celja 27. aprila. — Pomina vreden dogodek imam Vam danes drage „Novice“ naznaniti, da ga razglasite svojim bralcem. — Imeli smo predvčerajšnjim in včeraj pri tukajšnji c. k. okrožni sodnii obširno kazensko obravnavo proti 24 Cvetkovčanom ormuškega okraja, zatoženim zavoljo hudodelstva ustaje, doprinešenega s tem, da so se po besedah zatožbe dne 4. oktobra l. l. gosp. Glaser-u, predstojniku c. k. oblasti za odvezo zemljišč, v izvršbi in izpeljavi neke pravoveljavne rzsodbe, ki je zadevala njih in grajščino Meretinsko, po sili zoperstavili. — Branil je zatožence gosp. dr. Srnec, zdaj odvetnik v Kozjem, in branil zares v pravem pomenu besede tako krepko in možato, da si zatoženci pač boljšega zagovornika niso mogli niti želeti niti dobiti. Al to je pri izvrstnem tem advokatu že dobro znano in navadno, in ne zavoljo tega omenjamo včerajšnjega dneva, ampak zavoljo tega, ker

je dr. Srnec s svojim branivnim govorom prepričavno dokazal lepoto, liko in izobraženost našega, pri tukajšnjih gosposkah še zmiraj žalibog! zeló zeló zane-marjenega slovenskega jezika, v katerem je branitelj s 5 četrti ure trpečim jasnim in jedrnatim govorom, bistroumno spodbijal zatožbine stavke, in sicer s takim uspehom, da so bili zatoženci od zatožbe zavoljo hudodelstva ustaje rešeni, in le zavoljo javnega posilja proti poglavarstvenim osebam na kolikor mogoče kratek zapor obsojeni. Prvikrat je tedaj od strani zagovornikov včeraj v naši sodniški dvorani zadonela domača beseda, — donela pa je tako čvrsto, da smemo tudi mi popolnoma zadovoljni biti, ker upamo, da so se včeraj tudi nasprotniki naših tako naravnih kakor postavnih narodnih pravic prepričati morali, da jezik naš ni ne siromašen, ne presirov in ne preokoren za rabo v javnem službovanji, ampak da se tako jalovo očitjanje le na nje zvrča! — Omeniti pri tej priliki tudi moramo domoljubnega gospoda predsednika pl. Vest-a, ki je sam obravnavo vodil in v hvalevrednem, pravičnem spoznanji, da je zatoženim vse postopanje in vsaki dogodek pri končni obravnavi razumeti treba, skrbel za to, da so zatoženci tudi tožbo in izpovedanje svedokov (prič) od konca do kraja le v svojem jeziku čuli. — Slava!

V Čresnicah na Štaj. 25. aprila. J. J. F. — Septembra meseca l. l. se je „Novicam“ pisalo, da je po prejšnji hudi suši 5 občin konjiškega okraja toča čisto pobila, tako, da je v jeseni lakota nastopila. Nekteri so prodali vse, kar so le od hiše odtrgati mogli, da so se preživili; drugi so šli na béro v Pohorje, in le redki so doma še živeža imeli. *) Okrajni predstojnik je po konjiški komisii žita in denarja poberati dal in tako nektere preživil. Srčna hvala mu! Tudi deželni glavar je blagovolil po deželi denarjev naberati, al le ubogo malo se je nabralo — nekoliko goldinarjev. Visoka vlada in štajerska graška hranilnica ste se prosili pomoči, al brez vspeha. Januarja meseca je bilo že polovico ljudi na beri v Pohorji; tudi župani so od občine do občine po Pohorji za žitom hodili, da bi doma revne ljudi preživili. Velika lakota je vstala, vse je bilo že obupalo, ker so se tudi Pohorci dajati naveličali. „Al kjer je največa sila, je božja roka najbolj mila!“ Konjiški trgovec gosp. Juri Mišak se je ponudil prostovoljno, da hoče imenovane občine sè žitom in semenom oskrbeti. In res je bil mož beseda. Stoterim je življenje in zdravje ohranil. V zahvalo ga je občina tolstivrhška za častnega občana izvolila. Očitno zahvalo pa zaslužijo tudi gosp. okrajni predstojnik Žlebir; gosp. Dragotin Jaklič, župnik špitalski, Mihael Zidanšek, župan tolstivrhški in Jožef Krajnc, župan bezoviški, kateri so po svoji moči veliko pripomogli k polajšanju revščine.

Iz Kranja 28. apr. * — Drage „Novice!“ Vam, ki ste vseskozi podpornice národnosti naše, potožimo, kar nam gledé ravnopravnosti v naših kancelijah zeló srcé teží. Naša c. k. okrajna uradnija je menda že popolnoma pozabila okrožnico državnega ministra in ukaz deželnega glavarja. Pošilja namreč čisto slovenskim ljudém nemške pozive. Mi še ne govorimo o slovenskih zapisnikih ali družih spisih, za ktere niso že tiskani formulari; al da se slovenske tiskavnice ne rabijo in se le na nemško stran **) piše trdim Slovencem, to vendar vladi ne more po volji biti. Kdo je tega kriv, ne vemo, vendar na vsak način pričakujemo od gosp. okrajnega predstojnika, da ustavi to početje, kakor tudi od sl. deželne vlade, da energično stopi ta-

*) V taki revščini je žena na Frankolovem trojčkeke rodila: tri dekleta. Pri nas ne pomnimo tacega. Pis.

**) Dokaze imamo v rokah. Pis.